Веселая весна була;
Зазеленів вишневенький садочок;
Пахучая Фіалка розцвіла
І звеселила свій куточок.
Де взявсь Бур’ян, насіявся кругом
І квітку бідную понівечив він дуже:
Не та краса, і пахне бур’яном;
А Бур’яну про те й байдуже,
Ще й хвастать заходивсь,
Барвінкові хвалившись:
— А що, Барвіночку хрещатий,
Яка краса у нас цвіте! —
Барвінок так сказав на те:
— Цвісти між бур’яном — бодай би не діждати!
На ввесь садок одна, та не людна;
Дала красу веселая весна,
Та не дала їй долі.-
Прийшов Хазяїн, поглядів,-
Давно в садочку був, загаявся у полі,-
Розсердився і косу ухопив…
Черк-черк — і ввесь Бур’ян звалившись,
І в Бур’яні Фіалка полягла…
На безталанную Барвінок подивившись
І жалібно промовив: "Одцвіла!"

У мене Правда гостювала
І баєчку подарувала,
Щоб передав я всім,
Найбільше молодим:
Погане панібратство шкодить
І доброго нінащо зводить.
1891.